

Lovforslaget tilbage til Folketingets oprindelige Affattelse; og vi have dertil den særlige Grund, at Spørgsmaalet om Generalauditørens Honorar overhovedet ikke har været til Behandling i Landstinget. Det har det ikke været, fordi dette Tings Flertal stemte det ned ved 3die Behandling. Der er altsaa to Spørgsmaal, vi kunde overveje i et Fællesudvalg, hvad jeg ikke ser nogen Ulykke i; det er jo muligt, at Landstinget kan gaa ind paa i alt Fald den ene af vore Opfattelser, hvis Folketinget følger Mindretallet, og saa vil den indskrumpede Besparelse i alt Fald paa det ene Punkt paa ny udfolde sig.

Hvad ganske særlig angaar Ændringsforslaget vedrørende Generalauditørens Honorar, gjorde jeg allerede ved tredie Behandling opmærksom paa, at det er en overmaade lempelig Form, der er foreslaaet for dets Bortfalden, og det er en Form, der benyttes overfor alle andre i Statens Tjeneste ansatte Embedsmænd og Funktionærer, naar nye Lønningslove formidske deres Stilling i Forhold til tidligere Lønningslove. For saa vidt Generalauditørens Honorar skal blive staaende, saa længe han er i Funktion, altsaa maaske saa længe han lever, er det en enkelt Mands Begunstigelse; der er intet sagligt, reelt Argument fremført derimod, det eneste, der er for søgt sagt, er det, at denne Lov ikke vil gøre nogen Ændring i Generalauditørens Lønning. Nu er det imidlertid saa uheldigt, at den Lov, der skulde forandres, nemlig Loven om Lønninger ved Overkrigsretten af 27. Maj 1908, udtrykkeligt kalder det, som Generalauditøren fik i 1908: Tillæg til Lønning. § 1 siger, at det er et aarligt Tillæg til Lønning, der gives ham. Den højtærede Forsvarsminister siger: Ja, men hans Lønning som Generalauditør bliver ikke forandret. Det er fra en Side set urigtigt, nemlig naar man ser det fra Loven om Indrettelse af Overkrigsretten, thi der blev det fastslaaet, at Generalauditøren som saadan sidder i Overkrigsretten. Det er altsaa hans Stilling som Generalauditør, som derved forøges med det i Loven om Lønninger ved Overkrigsretten omtalte Lønningstillæg paa 1,500 Kr. Men hvis den højtærede Forsvarsminister vil holde sig nøje til Ordene og sige, at selve hans Lønning som Generalauditør er ikke bleven formidsket, skal jeg ogsaa gaa med til det, men saa er det skam hans Lønning som Assessor i Overkrigsretten, der falder væk, eet af to maa

være Tilfældet. Og naar hans Lønning som Assessor i Overkrigsretten falder væk, staar der i Loven af 26. Marts 1870 § 10, hvorledes han skal behandles, og andet har Mindretallet ikke foreslaaet i sit Ændringsforslag, end at Generalauditøren skal behandles efter Loven og ikke som enkelt Mand have en begunstiget Stilling.

Jeg venter ikke, at Flertallet vil forandre sin Stilling til dette Honorar ved eneste Behandling. Ganske vist sagde den ærede Ordfører (Nørgaard) ved tredie Behandling og nu igen i Dag, at man ikke ved tredie Behandling havde kunnet tage Stilling til dette Honorar, fordi Ændringsforslaget — og det er unægtelig sandt — var fremkommet meget sent, men da de saglige Argumenter, som i Udvalget ere fremførte nu foran eneste Behandling til Fordel for Ændringsforslaget, ikke have gjort noget stort Indtryk paa Flertallet, kan jeg jo ikke sige, at mine Forhaabninger ere meget lyse om, at dette mundtlige Foredrag skulde gøre et saadant Indtryk paa Flertallet her i Salen, at det skulde blive vedtaget. Jeg er altsaa forberedt paa, at det ikke vil blive vedtaget, og jeg maa sige, at under de Omstændigheder ønsker jeg for min Part ikke at have et Medansvar for, at denne Lov gaar igennem Rigsdagen; jeg ønsker ikke at have noget Medansvar for, at vi, efter hvad der er foregaaet her i Landet, vedtage en Lov om Begunstigelse af en enkelt Embedsmand, uden at der kan gives noget som helst reelt Argument derfor. Jeg for mit Vedkommende ønsker ikke at gøre det, og jeg vil tilraade dem, der tænke at følge Mindretallet i Udvalget, ikke at give Lovforslaget deres Stemme.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Det ærede Medlem (Ivar Berendsen), der nu satte sig, mente ikke, at der var Anledning til at blæse Fanfare i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Det er der heller aldrig nogen, som har forlangt af det ærede Medlem. Jeg ved ikke, hvorfor han tager Sagen saa højtideligt, Sagen er ikke saa stor, hele Sagen stammer fra, at Finanslovkommissionen har henledt Opmærksomheden paa de høje Lønninger, der i sin Tid bleve fastsatte for Krigsrettens Medlemmer; Finanslovkommissionen har ment og ment med Rette, at disse Lønninger ere for høje i Forhold til det Arbejde, der hidtil har været udført af Overkrigsretten. I Henhold dertil har,